

[Peter Nielsen.]

Nu foreslås de øgede afgifter jo ikke alene af valutariske grunde; også statskassen skal jo styrkes, da vi i folketinget med stor majoritet har vedtaget de nye udgiftslove; men selvfølgelig vil en privat opsparing have gavnlige valutariske virkninger og fremme investeringerne. Man kan vel indvende, at hvis de beløb, der sættes i banken, derfra udlånes til en udvidet afbetalingshandel, er vi for så vidt lige langt; men det sker vel ikke med alle de opsparede beløb. Vort parti vil gerne være med til at animere til en øget privat opsparing. Den er heldigvis stor for tiden, og investeringerne har aldrig været større; de er imidlertid — måske på grund af alt det nye, vi står over for — endnu for små.

Vi er villige til at se på en revision af vore nuværende skattebegunstigende opsparingsordninger, men er dog betænkelige ved at gå for langt ad den vej. Størstedelen af Danmarks befolkning har ingen opsparingsmuligheder, men er nødt til at bruge hele sin indtægt for blot at have en nogenlunde anstændig tilværelse. Det er dem, der kommer til at betale gildet, hvis vi skal give for store præmier til dem, der alene har opsparingsvnen. I hvert tilfælde må opsparingsviljen i lige høj grad belønnes, og en sådan opsparingspræmies størrelse må være omvendt proportional med indtægtens størrelse. Er der trods opsparing alligevel tale om et stort og rigeligt privatforbrug for den enkelte, kan der dog næppe være grund til at belønne en sådan opsparing. Hvor opsparingen er naturlig og ikke giver nogen egentlig byrde eller forringelse af levestandarden, vil det dog være uretfærdigt at give skattenedsættelse på andres bekostning, navnlig når pengene skal tages gennem derved forøgede skatter fra dem, der har ydet en stor arbejdsindsats for blot at have til det mest nødvendige forbrug.

Men vi har jo mange arbejdsfrie og skattefrie indtægter her i landet. Det var mere rimeligt at lade dem betale disse opsparingspræmier, så det ville måske være betimeligt at kæde spørgsmålet om nye opsparingspræmier sammen med kapitalvindingskatten. Det må tilføjes, at vor nuværende høje rentefod jo i sig selv giver

en meget god opsparingspræmie, som skulle animere til en øget opsparing.

Uanset hvad der kan gøres for at fremme den private opsparing, er det påkrævet at få de foreslåede afgiftsforhøjelser gennemført nu. Statskassen skal have dækning for udgifterne til landbrugshjælpen og de øgede lønninger, og vi skal have stabiliseret valutabeholdningen, så beskæftigelsen ikke kommer i fare; og kan disse nye afgifter også blive medvirkende årsag til en rentesænkning, er der yderligere grund til at anbefale dem.

Alfred Bøgh: På mig virkede den foregående ærede talers ord ganske mærkeligt. Først talte det ærede medlem om, at vi har en meget mild beskatning her i Danmark, og dernæst gik han over til at tale om, at vi havde den mest rodede og tåbelige beskatning, som fandtes i noget land. Det var lidt underligt for en anden én at sidde og høre på, når man tænkte på, at det var et medlem af et af regeringspartierne, der talte. Jeg skal ellers ikke gå ind på, hvad den ærede forrige taler sagde, men gå over til at sige, hvad jeg selv havde tænkt at fremføre ved denne lejlighed.

Det ville jo være forkert at påstå, at den situation, vi nu står over for, er en ganske ny og hidtil ukendt i efterkrigstidens økonomiske politik. Tværtimod. Det er de truende valutavanskeligheder, der igen, som så ofte før, melder sig som en realitet i vor økonomi. Den sidste måneds valutatab på 85 mill. kr. giver jo en aktuel baggrund for denne debat. Og selv om man skal være forsigtig med at lægge for stor vægt på en enkelt måneds plus eller minus i valutabeholdningen, kan det naturligvis ikke undgå at give anledning til overvejelser, at denne måneds udsving bragte det sidste års valutatab væsentligt op over 200 mill. kr.

Så fik det vel endda være, hvis dette tab i valutabeholdningen havde omsat sig i en tilsvarende styrkelse af vor økonomi på andre felter, og om man kunne sige, at denne valuta var blevet brugt på en sådan måde, at vor produktion og vore erhverv derigennem stod bedre rustet til at gå fremtiden i møde. Men mon ret mange har indtryk af, at det skulle være tilfældet?